

eller Løsgængerer skal tages i Betragtning som en meget skærpene Omstændighed, om den paagældende er en arbejdssky Person, der søger Erhverv ved Forbrydelse eller usædelige Handlinger.

Tredie Kapitel angaar de betingede Straffedomme og gaar ud paa, at naar Straffedommen lyder paa Fængsel eller Tvangsarbejde, kan det under formildende Omstændigheder — saasom Alder, uforbeholden Tilstaaelse, Genstandens ubetydelige Værdi eller ydet Erstatning — i Dommen bestemmes, at Fuldbrydelsen skal udsættes. For saa vidt den paagældende saa i Løbet af 5 Aar paa ny bliver dømt skyldig, bliver Straffen at fuldbyrde; men hvis han holder sig fri for Forbrydelser i den Tid, betragtes han som ikke havende begaaet nogen lovstridig Handling. — Fjerde Kapitel om Udvidelse af Nødværgeretten er uforandret som i det oprindelige Lovforslag og gaar ud paa, at den Person, der bliver overfalden, er berettiget til at gaa til de yderste Midler, naar det maa antages, at han af den overfaldne har befrygtet betydelig Skade, selv om det maaske for andres Blik maatte have staaet saaledes, at Frygten ikke var ganske vel begrundet. — Endelig er der 5te Kapitel, det indeholder kun en enkelt Bestemmelse om, at Loven skal gælde i 6 Aar, dog naturligvis ikke længere, end til vi faa en almindelig Revision af Straffeloven, for saa vidt en saadan maatte komme forinden.

Dette Lovforslag, som jeg tror vil vise sig at være meget heldigt for Retssikkerheden i det hele og i Overensstemmelse med Tidens humane Krav, skal jeg saaledes anbefale til det høje Ting paa det bedste.

Goos: Det Forslag, som foreligger her, og som skriver sig fra et Udvalg eller en Del af et Udvalg i det andet Ting, indeholder meget andet og meget mere end det af Regeringen oprindeligt forelagte Lovforslag, og jeg ønsker straks, da jeg vil gøre adskillige Indvendinger mod dette Lovforslag, at bemærke, at jeg selvfølgelig kun kan tale paa egne Vegne, da det jo er vel bekendt, at Meningerne om et af Hovedpunkterne — det, som dette Lovforslag har tilfælles med det af Justitsministeren forelagte — ere meget delte, og da de mange andre Punkter, som ere medtagne af Folketingsudvalget, jo ikke ere saaledes forberedte, at der med Hensyn til dem — det tror jeg nok at kunne sige — selv mellem Fagmænd er fastslaaede

Anskuelse om den rette Løsning, endside at der mellem Ikke-Fagmænd skulde være nogen forudfattede Meninger, eller at man blandt dem skulde være paa det rene med, om det, som her foreslaas, er det rigtige.

Dette er, som Overskriften viser, kun et Forslag til en midlertidig Lov, og det hedder jo ogsaa i Slutningsbestemmelsen, at Loven udløber i alt Fald om 6 Aar, hvis der ikke forinden finder en Revision af den almindelige borgerlige Straffelov Sted. Heri maa jo ligge, at det er en Lov, der er fremkaldt ved en Nødtilstand eller ved paatrængende Omstændigheder, som ikke tillode at vente, indtil man havde undergivet Sagen den omhyggelige Drøftelse og Forberedelse, som et Forslag, der griber saa stærkt ind i Straffelovgivningen, i og for sig maatte have Krav paa. Tanken maa være den, at der er visse Bestemmelser i vor nuværende Straffelovgivning, der ere saa grelle, at vi ikke kunne vente med at gøre Forandring i dem, indtil Sagen paa normal Maade er bleven forberedt, men ere nødte til at handle hurtigt. Nu er det jo muligt, til en vis Grad sikkert — men i alt Fald paastaet —, at der er en saadan paatrængende Nødvendighed for at faa de Dele af Lovforslaget gennemførte, som have Genstand til fælles med det oprindelige af Ministeren forelagte. Det er paastaet, at Retssikkerheden over for Voldsmænd er saa ringe efter vor nuværende Lovgivning, at der er en paatrængende Nødvendighed for Forandringer. Med Hensyn til de særegne skærpede Straffemidler, som foreslaas anvendte i Tvangsarbejdsanstalterne, mener jeg ogsaa, at det i det væsentlige forholder sig saaledes, og finder det bekræftet ved den Række af Erklæringer, der foreligger i en Skrivelse, som fra Justitsministeriet er sendt til Folketingets Udvalg. Af denne fremgaar det, at der virkelig er Omstændigheder til Stede, som paa dette Omraade kræve en Skærpelse. Men hvad alt det andet angaar, altsaa det, som ligger uden for §§ 1, 2, 9 og, om man vil, 18, kan jeg ikke forstaa, hvorledes der her med Føje skulde kunne siges at være paatrængende Omstændigheder til Stede, som nødte til at forlade den naturlige Forberedelses Vej ved et saa vidtgribende og omfattende Lovforslag. Det er ingenlunde min Mening, at vor almindelige borgerlige Straffelov ikke skulde trænge til en Revision. Der er Straffebestemmelser, der ere for slappe, og der er andre, der ere for skræppe. Der er visse Forbrydelsesbegreber, som ikke ere heldigt formulerede,